

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΒΔΕΛΙΔΗ Κ.Λ.Π.
ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθ. 15938/06)
ΑΠΟΦΑΣΗ
ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ
10 Απριλίου 2008

*Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική
υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 44 παρ. 2 της Συμβάσεως προϋποθέσεις.
Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς τη μορφή.*

Στην υπόθεση Αβδελίδη κ.λ.π. κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα),
συνεδριάζον σε τμήμα συντιθέμενο από τους δικαστές :

Nina Vajić, *Πρόεδρος*,

Χρήστο Ροζάκη,

Anatoly Kovler,

Khanlar Hajiyev,

Dean Spielmann,

Giorgio Malinverni,

Γεώργιο Νικολάου,

και τον Γραμματέα του Τμήματος, Søren Nielsen.

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο στις 20 Μαρτίου 2008.

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ως άνω
ημερομηνία :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της (υπ' αριθ. 15938/06) προσφυγής, την οποία κατέθεσαν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας 70 Έλληνες υπήκοοι, τα ονόματα των οποίων αναφέρονται στο παράτημα («οι προσφεύγοντες»), οι οποίοι προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου στις 18 Απριλίου 2006 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπούνται ενώπιον του Δικαστηρίου από τις Δικηγόρους Αθηνών Ζ. Τσιλιούκα-Μούσμουλα και Α. Παπικίνου. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του πληρεξουσίου της, Σ. Σπυρόπουλο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και Σ. Τρεκλή, Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 16 Μαρτίου 2007, το Δικαστήριο απεφάσισε να κοινοποιήσει στην Κυβέρνηση τη σχετική προς τη διάρκεια της διαδικασίας αίτηση. Δυνάμει του άρθρου 29 παρ. 3 της Συμβάσεως, το Δικαστήριο απεφάσισε να αποφανθεί ταυτοχρόνως επί του παραδεκτού και της ουσίας.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

ΟΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

4. Οι προσφεύγοντες είναι ιατροί του Ε.Σ.Υ. και υπηρετούν στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Λαϊκό». Στις 28 Απριλίου 1994, οι προσφεύγοντες κατέθεσαν ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αίτηση ακυρώσεως κατά της αρνήσεως του εν λόγω νοσοκομείου να τους καταβάλει αποζημίωση για υπερωρίες, η οποία έχει ορισθεί στο 1/65 του βασικού μισθού.

5. Δικάσιμος ορίσθηκε αρχικώς η 11^η Μαρτίου 1996. Μετά από επτά αναβολές, η υπόθεση συζητήθηκε, εντέλει, στις 22 Νοεμβρίου 1999. Στις 16 Δεκεμβρίου 1999, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών ακύρωσε την προσβληθείσα διοικητική πράξη (απόφαση 2686/1999).

6. Στις 23 Μαΐου 2000, το νοσοκομείο εφεσίβαλε την απόφαση αυτή.

7. Δικάσιμος ορίσθηκε αρχικώς η 30^η Σεπτεμβρίου 2000. Μετά από πέντε αναβολές, η υπόθεση συζητήθηκε στις 10 Μαΐου 2004. Στις 26 Σεπτεμβρίου 2005, το Συμβούλιο της Επικρατείας αναίρεσε την απόφαση του Διοικητικού

Εφετείου Αθηνών, αφού έκρινε ότι η υπουργική απόφαση, επί της οποίας οι προσφεύγοντες βάσιζαν τις αξιώσεις τους όσον αφορά την καταβολή αποζημιώσεως για υπερωρίες, δεν είχε δημοσιευθεί νομότυπα και, επομένως, ήταν αβάσιμη (απόφαση 3049/2005). Η απόφαση αυτή θεωρήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2005.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΑΙΤΙΑΣΕΩΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ. 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

8. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, λόγω της διάρκειας της διαδικασίας, παραβιάστηκε η αρχή της «ευλόγου προθεσμίας», όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, το οποίο ορίζει ότι :

«Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί (...) εντός ευλόγου προθεσμίας από (...) δικαστήριο, το οποίο (...) θα αποφασίσει (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)»

9. Η Κυβέρνηση αντικρούει τη θέση αυτή και υποστηρίζει ότι ο χρόνος που διήρκεσε η διαδικασία ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, ήταν αναγκαίος, λόγω του αντικειμένου της προσφυγής.

10. Η διαδικασία η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη, είχε ως αφετηρία την 28^η Απριλίου 1994, ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη της υποθέσεως το Διοικητικό Εφετείο, και ολοκληρώθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2005, με τη δημοσίευση της αποφάσεως 3049/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας. Διήρκεσε, επομένως, πλέον των 11 ετών και 5 μηνών για δύο βαθμούς δικαιοδοσίας.

A. Επί του παραδεκτού

11. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 35 παρ. 3 της Συμβάσεως. Το Δικαστήριο επισημαίνει εξ άλλου ότι η εν λόγω αιτίαση δεν προσκρούει σε άλλον λόγο απαραδέκτου. Αρμόζει, επομένως, να γίνει δεκτή.

B. Επί της ουσίας

12. Το Δικαστήριο υπομινύσκει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της υποθέσεως και λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων, τα οποία έχουν διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου και ειδικότερα της πολυπλοκότητας της υποθέσεως, της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος και της συμπεριφοράς και ευθύνης των αρμοδίων

αρχών, ως και των συνεπειών της διαφοράς για τους ενδιαφερομένους (βλ., μεταξύ πολλών άλλων, *Frydlender κατά Γαλλίας* [GC], αριθ. προσφυγής 30979/96, παρ. 43, ΕΔΑΔ 2000-VII).

13. Το Δικαστήριο έχει κατ' επανάληψη εκδικάσει υποθέσεις παρόμοιες με την παρούσα υπόθεση και έχει διαπιστώσει την παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως (βλ. *Καλλίρη-Γιαννικοπούλου κ.λ.π. κατά Ελλάδος*, αριθ. προσφυγής 33173/02, απόφαση της 10^{ης} Φεβρουαρίου 2005).

14. Αφού μελέτησε όλα τα στοιχεία τα οποία του υπεβλήθησαν, το Δικαστήριο φρονεί ότι η Κυβέρνηση δεν εξέθεσε κάποιο περιστατικό ή επιχείρημα το οποίο θα του επέτρεπε να αχθεί σε διαφορετικό συμπέρασμα στην προκειμένη περίπτωση. Λαμβάνοντας υπόψη τη σχετική νομολογία του, το Δικαστήριο εκτιμά ότι στην παρούσα υπόθεση η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας είναι υπερβολική και δεν συνάδει προς την περί «ευλόγου προθεσμίας» επιταγή.

Επομένως, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1.

ΙΙ. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΑΙΤΙΑΣΕΩΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

15. Οι προσφεύγοντες παραπονούνται, περαιτέρω, ότι η απόφαση 3049/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας τους αποστέρησε την αποζημίωση για υπερωρίες, την οποία, όπως διατείνονταν, δικαιούνταν, και επικαλούνται το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου, το οποίο ορίζει :

«Παν φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ου δείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους.

Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέσει σε ισχύ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμιση της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλιση της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων.»

Επί του παραδεκτού

16. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η προβαλλόμενη από τους προσφεύγοντες απαίτηση δεν δύναται να θεωρηθεί ως «αγαθή» κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου, αφού δεν έχει βεβαιωθεί από τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Αυτή,

ωστόσο, είναι η προϋπόθεση για να είναι μία απαίτηση βεβαία και απαιτητή και, ως εκ τούτου, να προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου (βλ., ειδικότερα, *Ελληνικά Διυλιστήρια και Στρατής Ανδρεάδης κατά Ελλάδος*, απόφαση της 9^{ης} Δεκεμβρίου 1994, série A, n° 301-B, σελ. 84, παρ. 59). Ειδικότερα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, καθ' ον χρόνο η υπόθεση των προσφευγόντων εκκρεμούσε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, από την αγωγή των προσφευγόντων δεν εγεννάτο υπέρ αυτών δικαίωμα απαιτήσεως, αλλά μόνο το ενδεχόμενο επιτεύξεως παρόμοιας απαιτήσεως. Επομένως, η απόφαση 3049/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο απέρριψε τα αιτήματα τους, δεν ηδυνήθη να έχει ως αποτέλεσμα την αποστέρηση των προσφευγόντων από περιουσιακό στοιχείο, του οποίου τύγχαναν κύριοι.

17. Επομένως, η προσφυγή είναι κατά το μέρος αυτό προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 35 παρ. 3 της Συμβάσεως και πρέπει να απορριφθεί συμφώνως προς το άρθρο 35 παρ. 4.

ΙΙΙ. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

18. Το άρθρο 41 της Συμβάσεως ορίζει ότι:

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Συμβάσεως ή των Πρωτοκόλλων αυτής, και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους δεν επιτρέπει ειμή την ατελή επανόρθωση των συνεπειών της παραβιάσεως αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εν ανάγκη, στο αδικηθέν μέρος δικαία ικανοποίηση.»

Α. Ζημία

19. Οι προσφεύγοντες ζητούν 18.000 ευρώ έκαστος για την ηθική ζημία, την οποία, όπως ισχυρίζονται, υπέστησαν.

20. Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι τα περί ηθικής ζημίας αιτήματα των προσφευγόντων είναι υπερβολικά και ότι και μόνον η διαπίστωση παραβιάσεως θα συνιστούσε επαρκή δικαία ικανοποίηση. Λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των προσφευγόντων, τη φύση της διαπιστωθείσης παραβιάσεως, ως και την ανάγκη καθορισμού των ποσών κατά τρόπο που το συνολικό ποσό να συνάδει με τη νομολογία του επί παρομοίων υποθέσεων και να είναι εύλογο υπό το φως του διακυβέματος της εν λόγω διαδικασίας (*Αρβανιτάκη-Ρομποτή κ.λ.π. κατά Ελλάδος* [GC], αριθ. προσφυγής 27278/03, παρ. 36), το Δικαστήριο επιδικάζει για την αιτία

αυτή 6.000 ευρώ σε έκαστο των προσφευγόντων, πλέον οιοδήποτε ποσού ήθελε οφείλεται ως φόρος.

Β. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

22. Οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης 1.050 ευρώ έκαστος για τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη που πραγματοποίησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου του Στρασβούργου, προσκομίζουν δε 17 τιμολόγια συνολικού ποσού 9.550 ευρώ, χωρίς να διευκρινίζουν ποια αφορούν τη διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ποια αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου του Στρασβούργου.

23. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι αξιώσεις αυτές των προσφευγόντων είναι υπερβολικές και αδικαιολόγητες.

24. Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιδίκαση εξόδων και δικαστικής δαπάνης, συμφώνως προς το άρθρο 41, προϋποθέτει ότι αποδεικνύονται πραγματικά, αναγκαία και, επίσης, εύλογα (*Ιατρίδης κατά Ελλάδος* (δικαία ικανοποίηση) [GC], αριθ. προσφυγής 31107/96, παρ. 54, ΕΔΑΔ 2000-XI).

25. Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω κριτηρίων, το Δικαστήριο επιδικάζει από κοινού στους προσφεύγοντες 1.500 ευρώ για έξοδα και δικαστική δαπάνη, πλέον οιοδήποτε ποσού ήθελε οφείλεται ως φόρος.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

26. Το Δικαστήριο κρίνει ότι αρμόζει να υπολογισθούν οι τόκοι υπερημερίας βάσει του επιτοκίου της διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, προσαυξανόμενου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΩΣ,

1. *Κάνει δεκτή* την προσφυγή ως παραδεκτή όσον αφορά τη σχετική προς την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας αιτίαση, και την απορρίπτει κατά τα λοιπά.

2. *Κρίνει* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως.

3. *Κρίνει* ότι

α) το διάδικο Κράτος υποχρεούται να καταβάλει σε έκαστο των προσφευγόντων, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί οριστική συμφώνως προς το άρθρο 44 παρ. 2 της Συμβάσεως, 6.000 (έξι χιλιάδες) ευρώ για ηθική ζημία και από κοινού στους προσφεύγοντες

1.500 (χίλια πεντακόσια) ευρώ για έξοδα και δικαστική δαπάνη, πλέον οποιουδήποτε ποσού ήθελε οφείλεται ως φόρος,

β) από της εκπνοής της προθεσμίας αυτής και μέχρι της καταβολής του, τα ποσά αυτά θα προσαυξάνονται με απλό τόκο ίσο προς το ισχύον κατ' αυτό το χρονικό διάστημα επιτόκιο της διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, προσαυξανόμενο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

4. *Απορρίπτει* το αίτημα περί δικαίας ικανοποίησης κατά τα λοιπά.

Συντάχθηκε στη Γαλλική γλώσσα, εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 10 Απριλίου 2008, κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

- υπογραφή -

/ Søren Nielsen /

Γραμματέας

- υπογραφή -

/ Nina Vajić /

Πρόεδρος

Ονομαστική κατάσταση προσφευγόντων

1. Δημήτριος ΑΒΔΕΛΙΔΗΣ
2. Ανδρέας ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
3. Αθανάσιος ΒΛΑΧΟΣ
4. Παρασκευή ΒΟΥΑΤΖΗ
5. Σοφία-Ελένη ΒΟΣΝΙΔΗ
6. Αναστασία ΒΟΣΝΙΔΗ
7. Αθηνά ΒΟΣΝΙΔΗ
8. Νικόλαος ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ
9. Σπυρίδων ΓΑΡΜΠΗΣ
10. Μαρία ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ
11. Δημήτριος ΓΑΝΝΑΤΟΥ
12. Κωνσταντίνος ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ
13. Μαρία-Βασιλική ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ
14. Ιωάννης ΓΙΑΝΝΟΥΛΙΑΣ
15. Παναγιώτα ΓΡΥΠΑΡΗ-ΖΩΓΑ
16. Εμμανουήλ ΔΙΛΑΒΕΡΗΣ
17. Κωνσταντίνος ΔΗΛΕΣ
18. Ανδρονίκη ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ-ΘΩΜΑ

19. Χαρίλαος ΖΙΩΡΗΣ
20. Γεώργιος ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ
21. Εμμανουήλ ΚΑΒΟΥΚΛΗΣ
22. Φίλλις-Μαρία ΚΛΟΥΒΑ-ΜΟΛΥΒΔΑ
23. Σταματούλα ΚΟΛΙΑ-ΠΑΓΚΡΑΤΙ
24. Καλλιόπη ΚΟΝΤΟΥ-ΦΙΛΗ
25. Κωνσταντίνος ΚΟΥΜΑΚΗΣ
26. Σπυρίδων ΚΟΥΡΙΔΑΚΗΣ
27. Γεώργιος-Πέτρος ΚΡΕΜΛΗΣ
28. Αλκιβιάδης ΚΩΣΤΑΚΗΣ
29. Αντώνιος ΛΑΓΓΟΥΡΑΝΗΣ
30. Πελαγία ΛΥΡΑΚΗ-ΠΟΥΛΑΚΗ
31. Γεωργούλα ΜΑΚΡΗ
32. Σπυρίδων ΜΙΧΑΗΛ
33. Αικατερίνη ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
34. Χαράλαμπος ΜΟΣΧΟΝΑΣ
35. Δημήτριος ΜΠΙΛΑΛΗΣ
36. Ιωάννης ΜΠΟΛΕΤΤΗΣ
37. Έφη-Μαρία ΜΠΟΤΣΟΛΗ-ΣΤΕΡΓΙΟΥ
38. Δημήτριος ΜΠΟΥΓΑΣ
39. Ιωάννης ΒΩΚΟΣ
40. Γεώργιος ΝΙΚΟΥ
41. Ελευθέριος ΝΤΟΥΝΗΣ
42. Σπυρίδων ΠΑΪΚΟΣ
43. Σπυρίδων ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
44. Πάρις ΠΑΠΠΑΣ
45. Ευθαλία ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΥ
46. Σταμάτιος ΠΕΤΡΙΔΗΣ
47. Κωνσταντίνος ΠΟΤΑΓΑΣ
48. Χριστίνα ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
49. Μαρία ΣΙΑΝΟΥΔΗ
50. Ασημίνα ΣΚΟΡΔΟΥ-ΚΩΤΣΙΟΥ

51. Χαράλαμπος ΣΤΑΘΑΚΗΣ
52. Δημήτριος ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ
53. Αντώνιος ΣΤΑΥΡΟΥΛΙΑΣ
54. Γεώργιος ΤΖΩΡΤΖΗΣ
55. Άγγελος ΤΟΣΚΑΣ
56. Ελισάβετ ΤΣΑΝΕΚΛΙΔΟΥ-ΡΟΜΠΟΤΗ
57. Αικατερίνη ΤΣΟΥΚΑΛΑ-ΒΟΓΙΑΤΖΗ
58. Ευστάθιος ΦΑΡΑΤΖΟΣ
59. Βασίλειος ΧΑΛΚΙΑΣ
60. Αντώνιος ΧΑΤΖΗΖΑΧΑΡΙΑΣ
61. Αντώνιος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ
62. Αθηνά ΑΒΛΑΜΗ-ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΥ
63. Κωνσταντίνος ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
64. Λάμπρος ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ
65. Δημήτριος ΙΕΡΕΜΙΑΣ
66. Ανδρέας ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
67. Κωνσταντίνος ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
68. Δημήτριος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
69. Κωνσταντίνος ΡΗΓΑΣ
70. Κωνσταντίνος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ